

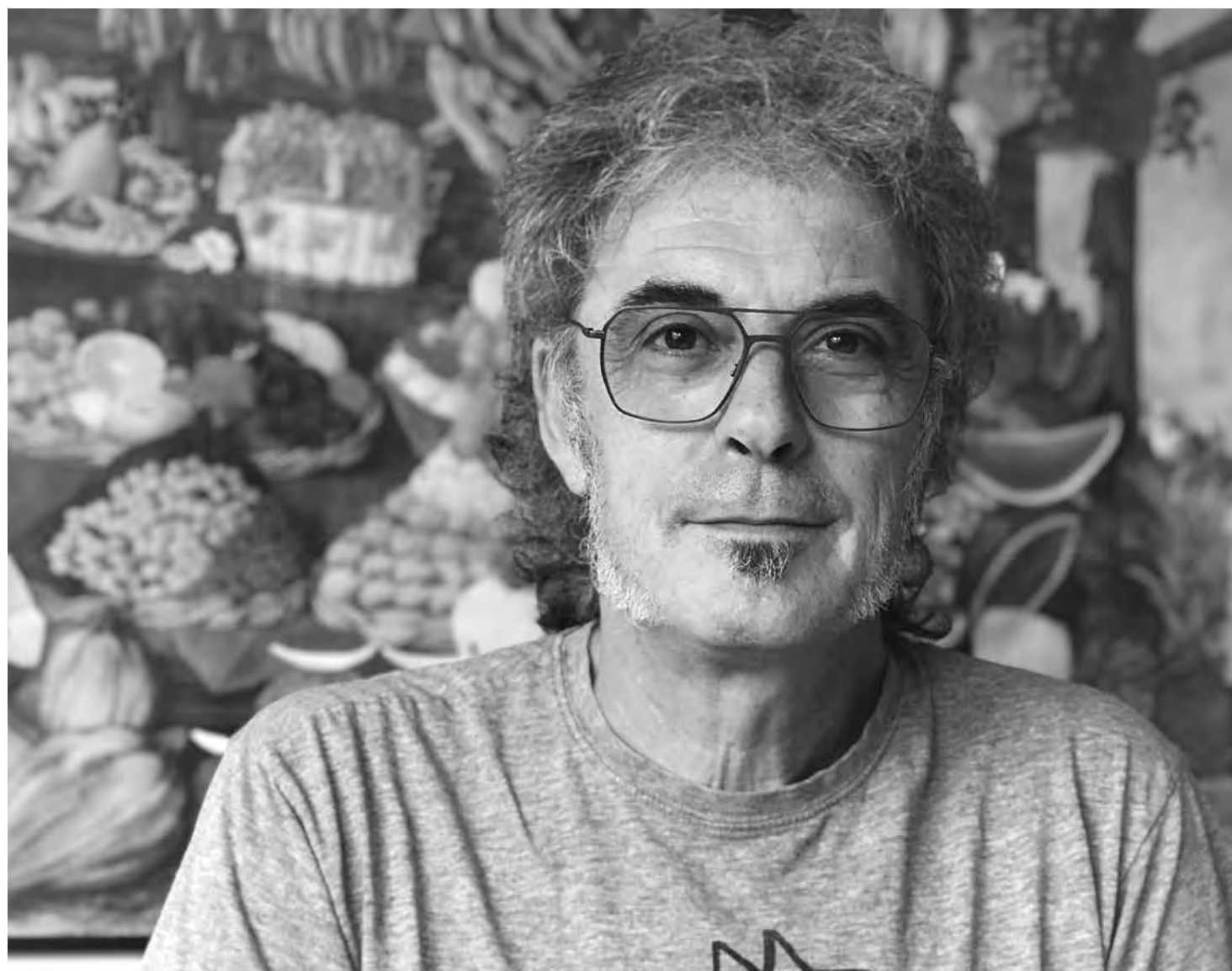

FOTO: ASSUMPTA MATEU

LLUÍS JUBERT, UN ARTESÀ DEL DISSENY

MARIA ENRICH

Estudies o dissenyes? Aquesta era la pregunta de moda de principis del noranta que substituïa la clàssica *Estudies o treballes?* El disseny havia entrat amb força en la societat d'aquella dècada, impulsat, entre d'altres factors, per l'eufòria dels Jocs Olímpics que ens havien de canviar tantes coses. A l'Institut on llavors treballava, recordo que s'hi feia una assignatura optativa de disseny, perquè faltaven joves professionals amb mirades noves per canviar el paisatge urbà i també el particular: des dels bancs de places i carrers, els fanals, els contenidors, els suports dels semàfors, les papereres, els cartells publicitaris... fins als sofàs, les butaques i les prestatgeries, passant pels estris més petits, com aquelles tetes tan vistoses que estaven condemnades al degoteig cada cop que s'inclinaven per servir un te. Tot havia de passar per les idees màgiques d'aquests nous professionals.

El disseny es va filtrar arreu per canviar-ho tot.

El Lluís Jubert va ser un dels joves que es va allistar a aquest exèrcit d'intrèpids transformadors, en concret dels dissenyadors gràfics. Ho va fer, però, amb una diferència important respecte a molts d'ells: l'experiència. Portava uns quants anys treballant en una empresa de *packaging* i coneixia bé els aspectes creatius i els mecanismes de la producció. Per tant, quan va muntar l'empresa EspaiGràfic amb el Ramon Enrich l'any 1990, sabia ja quines eren les bases de l'ofici.

Tres dècades d'EspaiGràfic són molts anys i moltes hores davant la pantalla de l'ordinador, el lloc de cocció dels productes, i, sobretot, moltes

hores de converses amb els clients. Aquest vesant humà d'escoltar, de dialogar fins a conèixer la demanda que vol l'altre i d'entrar, encara que sigui de puntetes, a casa seva (una universitat, un ajuntament, un restaurant, una empresa de pintures, un celler de vins...), és un privilegi que el Lluís ha valorat moltíssim. I és que, fins que no entens bé allò que vol el client, no pots generar el producte. En el fons, el dissenyador seria un *torsimany* que sap traduir amb estètica i eficàcia la idea de l'altre.

Dels treballs n'han nascut amistats, coneixements, viatges, experiències. És gràcies a aquesta professió que el Lluís forma part, ja des dels inicis, del projecte REC Stores i aquí ha pogut fusionar una de les seves aficions, la gastronomia, amb el projecte innovador dels *Food trucks*, aquests restaurants efímers, encabits en caravanes que ofereixen *delicatessen* gastronòmiques. El primer any, el 2014, van ser mitja dotzena amb l'objectiu de poder oferir uns mínims de menjar i beure als visitants de les botigues. Ara el fenomen *food truck* del REC ocupa diverses zones i s'ha convertit en un atractiu per ell mateix.

Al Lluís, que és discret de mena, si li ho preguntes, li agrada explicar la feina que fa. La coneix bé i se l'estima. Li agrada comentar la responsabilitat del dissenyador de crear un producte de qualitat: la resolució de la imatge, l'enquadrament, uns *pantone* ajustats, la tipografia adient, el tipus de suport que hi escaurà... i sobretot li agrada comentar la importància del detall.

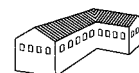
Aquells petits elements dels quals potser no notem la presència, però que hi són (encara que sigui en dosis homeopàtiques), i amb la seva aportació estètica, i potser funcional i tot, embelleixen el producte i en marquen la diferència. Una lletra més gran, una cursiva, un to de gris més fosc, una mica més d'espai entre les lletres d'un títol, els marges més amplis perquè el text respiri millor... Tants i tants detalls que el Lluís, amb la destresa, la paciència i la sensibilitat d'un artesà, sap cuidar. Sense estimar aquesta feina, tot això no tindria cap sentit.

glidi ::
GRUP DE LINGÜISTES
PER LA DIVERSITAT

kokken

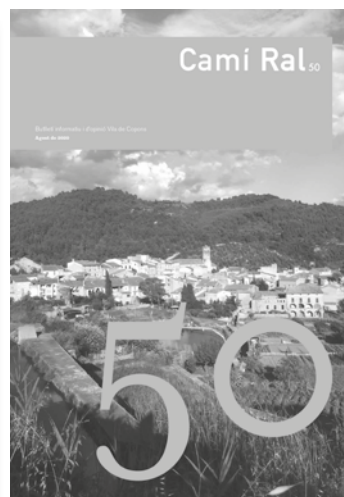
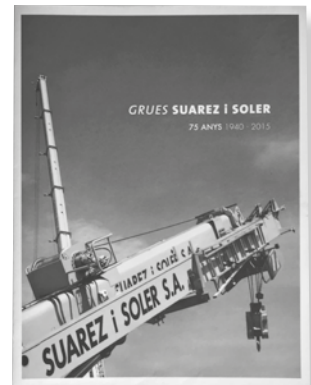
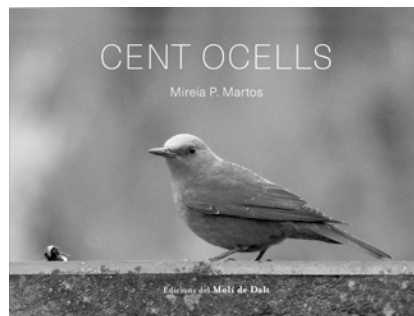
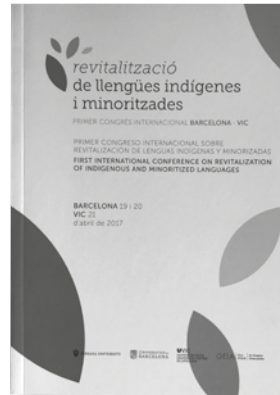
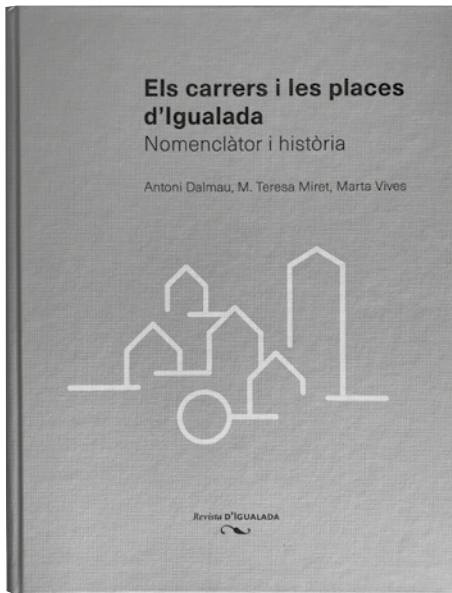
revitalização
de línguas indígenas
e minorizadas
SEGUNDO CONGRESSO INTERNACIONAL BRASÍLIA 2019

Edicions del **Molí de Dalt**

MARIA ENRICH I MURT (Igualada, 1957), ha estat professora de llengua i literatura catalanes a l'Institut Pere Vives Vich, programadora cultural i regidora de l'Ajuntament d'Igualada. És autora de literatura infantil i juvenil i membre del consell de redacció de la *Revista d'Igualada*.

IGUALADA
solidària

AL·LELUIA (SENSE NOMBRE)*

PEP VALLS

Un home camina ràpid,
una creu que hi ha a la plaça,
llambordes que s'il·luminen,
el soroll de cada passa,
un somni que la travessa,
mil desitjos que s'amaguen,
al·leluia.

Cabell gris que els dits esveren,
una times, també un pantone,
un espai troba una pausa,
un mil·límetre, distància,
si la gràfica és poesia
tu Lluís n'ets el poeta,
al·leluia.

No té preu la intel·ligència,
al teu pas tu la regales,
un amic que mai té pressa,
una infinita conversa,
un món que ja no s'arregla,
però intentar-ho, doncs què passa?,
al·leluia.

Un bell matí d'un dissabte,
abraçat a una senalla,
un mercat que ja t'espera,
un dinar serà alegria,
un tomàquet, ceba i menta,
ingredients per a una festa,
al·leluia.

*Luces entre sombras
de la clara oscuridad
de este mundo absurdo
que no sabe a dónde va.
aleluya, aleluya, aleluya...*

Un debat sobre la terra,
una mirada s'eixampla,
si és "per qui se la treballa"
a Fillol, és tota seva,
si no la cuidem de pressa,
dius, "no hi fa futur", afirmes,
al·leluia.

Si el Rec és el teu barri,
els espais, són el refugi,
un disseny, una quimera,
un *food-truck*, una delícia,
un carrer brolla de moda,
com un riu, vora l'Anoia,
al·leluia.

Quan el temps és un viatge,
i la sort és la companya,
una Assumpta que no hi falta,
un Eugeni que enamora,
un indret pels qui t'estimes,
uns records que no s'esborren,
al·leluia.

Transitar és tot un luxe,
si jo puc fer-ho al teu costat,
si pensar és estar de pas (sempre),
no ens aturem ni a descansar,
res que hem fet no té importància,
el que és millor, vindrà demà,
al·leluia.

*És a mitjans de març, en ple confinament, que començo a imaginar aquest text per al Lluís, prenent com a base la cançó “Aleluya No. 1” de Luis Eduardo Aute (que ens va deixar el 4 d’abril), com a analogia de la lloança i admiració que sento cap a la persona i el seu treball.

PEP VALLS (Igualada, 1964). Consultor en màrqueting estratègic pel *retail* especialitzat en supermercats.

Espai Gràfic i la Revista d'Igualada
Exposició Premis Ciutat d'Igualada de Disseny Gaspar Camps 2017

Rec Street Food, festival de menjar de carrer de Rec.0 Igualada

Espai kokken. Concepte general de l'espai / Estilisme / Gràfica, 2018

XX Festa del Vi i la Verema a l'Antiga,
Poboleda Gràfica i dinamització, 2019

LLUÍS JUBERT GUILERA

Igualada, 1959. Autodidacte. De molt jove comença a treballar en el món de les arts gràfiques, a la **Impremta Jorba SA**, actualment **Graphic Packaging**, on adquireix una formació tant en processos de creació com en aspectes tècnics.

- L'any 1990 engega **Espai Gràfic**, un estudi de disseny gràfic i transformació d'espais, projecte que a partir de 1991 comparteix amb Ramon Enrich.

- L'any 2000 traslladen l'estudi al barri del Rec d'Igualada, on adquireixen i rehabiliten una vella adoberia i es va configurant el que avui s'anomena **Espais del Rec**, un lloc de *coworking* amb diversos serveis dedicats a la creació i comunicació.

- En aquest període, a partir de l'any 1999, cal destacar la seva participació en l'equip que va donar forma al singular projecte de **Cal Ble**, una casa de cultura i gastronomia al centre d'Igualada. Un projecte, que més enllà del disseny, li va deixar conèixer la cuina i el valor del producte, dos temes que sempre l'han apassionat.

- L'any 2009, participa com a soci fundador de **REC.0 Experimental Stores**, una proposta de transformació efímera d'un vell barri industrial, el barri del Rec, a Igualada, on durant quatre dies, dues vegades l'any, velles fàbriques i adoberies es converteixen en *pop up stores* de moda. Després de diverses edicions, el Rec.0 s'ha convertit en un esdeveniment de moda, patrimoni i cultura de referència a Catalunya.

- L'any 2010, es forma en horticultura ecològica i engega **Horts del Rec U/15** un projecte d'horta ecològica familiar i urbana.

- L'any 2011, juntament amb Pep Valls i Jaume Enrich, constitueixen l'associació **Disseny=Igualada**, de la qual assumeix la seva presidència fins a l'any 2017.

- L'any 2014, complementa la seva activitat de dissenyador amb la direcció i coordinació del **Rec Street Food**, el festival de menjar de carrer del Rec.0: impulsa la cuina local, els productes de proximitat i aporta el format de cuina dels Food Trucks.

- Diferents treballs d'Espai Gràfic han estat reconeguts per **Premis Barcelona de Grafisme i Comunicació Municipal a Catalunya**, **Premis Anuària de disseny**, **Premi Arrel de Publicacions Municipals** i **Selecció Laus**.

- Cal destacar el **Premi Ciutat d'Igualada de disseny Gaspar Camps**, l'any 2016, pel treball realitzat en el disseny de la *Revista d'Igualada*.

Entrada d'Espais del Rec